

עפ"ת (מרכז) 40955-04-12 - תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 40955-04-12 - תומר ניסים שמיר נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 40955-04-12

תומר ניסים שמיר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז

[03.02.2013]

לפני כב' השופט יחזקאל קינר

המערער וב"כ עו"ד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד חגית זכאי סלע

החלטה

בפני מונחת בקשה להגשת ראיות בערעור. הראיה שהמערער מבקש להגישה היא חוות דעת פסיכיאטרית כאשר לטענתו לו הוצגה בפני בית משפט קמא היה בה כדי לשנות את גזר הדין שניתן בעניינו ולהביא לביטול המאסר בפועל הכלול במסגרת גזר הדין.

אציין כי המערער הורשע בבית משפט קמא על פי הודאתו במסגרת תיק תאונת דרכים בביצוע עבירות של פניית פרסה, נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונה בה נפגע אדם חבלה של ממש ונגרם נזק ונהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף. באותה תאונת דרכים בה היה מעורב המערער, נפגע צעיר פגיעות קשות מאוד כפי שמפורט בגזר הדין שניתן בבית המשפט קמא.

במסגרת גזר הדין הושתו על המערער עונשים של מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים החל מיום שחרורו ומאסר על תנאי לתקופה של 12 חודש.

המשיבה מתנגדת לקבלת הראייה וטוענת כי הנתונים הכלולים בחוות הדעת הפסיכיאטרית שמבקשים להגישה נכללו כבר בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער, דהיינו נתונים אלה נמצאו לפני בית משפט קמא בעת שנתן את גזר הדין.

בהקשר זה אציין כי אכן עיקרי הדברים נכללו בתסקיר שירות המבחן וזאת לאור שיחה שערך שירות המבחן עם הפסיכיאטר המטפל במערער, ואולם לא יכול להיות ספק בכך שחוות הדעת שמבקשים להגישה, לא נמצאה בפני בית משפט קמא והתוקף של הכתוב בתסקיר שירות המבחן, איננו כמובן אותו תוקף שיש לחוות דעת מקצועית הנערכת על ידי פסיכיאטר. אציין גם כי חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה על ידי הפסיכיאטר המחוזי בבית משפט קמא, התייחסה לכשרותו של המערער לעמוד לדין וכן לעניין מצבו הנפשי בעת האירוע ולאחריותו הפלילית, אך לא הייתה בה התייחסות להשלכות הצפויות אם יישלח המערער למאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח.

הבאת ראייה חדשה בערעור אפשרית רק כאשר מתקיימים התנאים לפיהם לא יכול היה המבקש להביא את הראייה בשל אי יכולת פיזית או בשל אי ידיעה על קיומה של הראיה וכן כאשר לראייה כוח ראייתי מהותי, דהיינו יש בה כדי לגרום לשינוי של ממש בהחלטה נושא הערעור.

המערער טוען כי מצבו הנפשי לא איפשר לו הגשת הראייה קודם לכן. גם אם ניתן לקבל אך בדוחק הסבר זה, אני סבור כי מדובר בענייננו בדיני נפשות, ולכן ניתן לקבל הסבר זה כמצדיק הגשת הראייה, ואני סבור גם שבפני בית המשפט אמור להימצא המכלול כולו דהיינו גם חוות דעת מקצועית שלאור צנעת הפרט לא אפרט אמנם את המפורט בה אבל אפנה בעיקר לפרק הסיכום והדיון ולרבות להשלכות הצפויות לשליחתו של המבקש למאסר בפועל.

אני סבור גם שיש לאותה ראייה כוח ראייתי מהותי ולכן מתקיימים בענייננו התנאים להגשתה ואני מאשר הגשת ראייה זו.

פסק דין

בית המשפט סבור, כפי שנקבע בהחלטה הקודמת, כי בתיק זה מדובר בדיני נפשות ולכן על בית משפט קמא להחליט בסוגיית שליחתו של המערער למאסר בפועל, לאחר שיימצא בפניו כל המכלול הדרוש לעניין זה, ובכלל זה גם חוות הדעת שאושרה הגשתה כראייה נוספת בערעור וגם התייחסות של הפסיכיאטר המחוזי באמצעות חוות דעת נוספת מטעמו להשלכות האפשריות של הטלת עונש של מאסר על המערער.

לצורך זה, מוחזר הדיון לבית משפט קמא כאשר בשלב זה עיכוב הביצוע שניתן בתיק זה יישאר בעינו לעניין רכיב המאסר בפועל בלבד.

לאחר שתינתן החלטה נוספת של בית משפט קמא, יוכל כל אחד מהצדדים להשיג עליה, המערער במסגרת הודעת ערעור מתוקנת שתוגש ולחלופין המשיבה בערעור עצמאי.

בשלב זה תיק הערעור ייסגר, ואם יהיה צורך בערעור נוסף על ידי המערער, יפתח התיק מחדש. ניתן והודע היום כ"ג שבט תשע"ג, 03/02/2013 במעמד הנוכחים.